

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie, III Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: **Sędzia Urszula Rosochacka**

Protokolant: Dorota Godlewska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 sierpnia 2020 roku,

w sprawie [REDAKTOWANA]

oskarżonego o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii
na posiedzeniu

postanawia

1. na podstawie art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii umorzyć niniejsze postępowanie karne wobec [REDAKTOWANA], syna [REDAKTOWANA] urodzonego w dniu [REDAKTOWANA] w Warszawie, oskarżonego o to, że w dniu 6 lipca 2019 r. w Warszawie przy ul. [REDAKTOWANA] wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał przy sobie środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 4,84 g, tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,
2. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dn. 29 lipca 2005 roku orzec przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr I/3121/19/N pod poz.1 na karcie 66 akt sprawy IV K 1063/19, poprzez jego zniszczenie,
3. na podstawie art. 632a pkt 1 k.p.k. zasądza od oskarżonego [REDAKTOWANA] na rzecz Skarbu Państwa kwotę 763,48 złotych (siedemset sześćdziesiąt trzy złote 48/100) tytułem części kosztów postępowania, na podstawie art. 632 § 2 k.p.k. dalszymi kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa.

Uzasadnienie

Zgodnie z przepisem art. 62a, jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w art. 62 ust. 1 lub 3, są środki odurzające lub substancje psychotropowe w ilości nieznaczonej, przeznaczone na własny użytek sprawcy, postępowanie można umorzyć również przed wydaniem postanowienia o wszczęciu śledztwa lub dochodzenia, jeżeli orzeczenie wobec sprawcy kary byłoby niecelowe ze względu na okoliczności popełnienia czynu, a także stopień jego społecznej szkodliwości.

Zdaniem Sądu, uzasadnione jest umarzenie postępowania karnego, także po wpłynięciu aktu oskarżenia, wobec sprawców posiadających nieznaczne ilości środków odurzających, przeznaczonych na własny użytek, niecelowe jest bowiem stosowanie wobec pewnej grupy osób posiadających narkotyki represji karnej.

Podstawowymi przesłankami stosowania umorzenia w trybie przewidzianym przez art. 62a u.o.p.n. są: nieznaczna ilość posiadanego środka oraz posiadanie go na własny użytek. W ocenie Sądu, podkreślić należy, że w wypadku posiadania nieznacznych ilości środków odurzających lub substancji psychotropowych, jeżeli brak jest dowodów wskazujących na przeznaczenie na cele handlowe, przyjmować należy cel w postaci własnego użytku.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie 18 kwietnia 2000 r. sygn. akt II AKa 22/00 kryterium decydującym o tym, czy ilość środków odurzających jest "znaczna", "nieznaczna" czy "zwykła" są: ich masa wagowa (gramy, kilogramy, tony, ilość porcji), rodzaj środka odurzającego (podział na tzw. twarde i miękkie) i cel przeznaczenia (w celach handlowych, na potrzeby własne). Powyższe jednoznacznie wskazuje, że dla przyjęcia, że posiadane przez daną osobę środki odurzające lub substancje psychotropowe nie przekroczyły ilości nieznacznych, znaczenie ma

nie tylko ilość, lecz także rodzaj takiego środka lub substancji. Z kolei zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie, jako ilości nieznaczne środków odurzających lub substancji psychotropowych wskazuje się: do 10 gram marihuany, do 3 gram haszyszu i do 0,25 grama amfetaminy (zob. wyrok SA w Lublinie z dnia 29 września 2005 r., II AKa 217/05, Lex, nr 166004, wyrok SA w Lublinie z dnia 14 lutego 2006 r., II AKa 14/06).

W przedmiotowej sprawie, oskarżony ██████████ posiadał 4,84 grama netto konopi innych niż włókniste (marihuany), co wynika z załączonej do akt sprawy opinii fizykochemicznej (k.60-62), a co stanowi ilość odpowiadającą od 5 do 16 porcji handlowych tego narkotyku, wskazać, bowiem należy, że 1 porcja marihuany to od 0,3 do 1,0 grama (opinia k.62; por. wyrok SA w Warszawie z dnia 18 kwietnia 2000 r., II AKa 22/00, OSA 2001, z. 2, poz. 8; por. „Problemy Kryminalistyki” nr 243/04). Z akt sprawy nie wynika, aby posiadany przez oskarżonego narkotyk przeznaczony był na cele handlowe – brak jakichkolwiek dowodów czy okoliczności przemawiających za takim uznaniem, co zdaniem Sądu oznacza, że oskarżony posiadał nieznaczną ilość środka odurzającego, z przeznaczeniem na własny użytek.

Ujawniony u oskarżonego środek odurzający należy do grupy I-N i IV-N (zgodnie z wykazem zamieszczonym w załączniku do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii), a zatem należy do grupy tzw. miękkich narkotyków, o nieznacznym stopniu ryzyka uzależnienia.

Powołując się na uzasadnienie ustawy wprowadzającej art. 62a, Sąd podziela stanowisko, że intencją przedmiotowego przepisu jest przede wszystkim umożliwienie odstępowania w pewnych sytuacjach od ścigania pewnych kategorii drobnych przestępstw związanych z konsumpcją narkotyków, w stosunku, do których realizacja represji karnej zdaje się nie przynosić jakichkolwiek pozytywnych efektów, a w niektórych przypadkach jest wręcz niepotrzebna.

W przedmiotowej sprawie, oskarżony dotychczas nie był karany (KRK k.23), co wyraźnie świadczy o tym, że czyn ten był jedynie incydentalny w jego życiu. Nie ma zatem konieczności stosowania względem niego za ten czyn represji karnej.

W ocenie Sądu, w świetle opisanych powyżej okoliczności, w sprawie niniejszej zachodzą przesłanki do umorzenia postępowania karnego w trybie przewidzianym przez przepis art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W związku z tym, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

Wobec umorzenia postępowania w niniejszej sprawie, Sąd zgodnie z dyspozycją przepisu art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku orzekł przepadek dowodu rzeczowego szczegółowo opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr I/3121/19/N pod poz.1 na karcie 66 akt sprawy IV K 1063/19.

Sąd uznał za zasadne częściowe obciążenie oskarżonego kosztami postępowania, na podstawie art. 632a pkt 1 k.p.k. zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 763,48 złotych, na podstawie art. 632 § 2 k.p.k. dalszymi kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa.